ॐ हरि श्री गणपतये नमः।
अविघ्नमस्तु॥

H.S.S. CODE NUMBER-7

(7)

1

संस्कृतम् कथा रचना

विषयः - विश्वासः॥

दृढ विश्वासम् - विजयाधारम्

तिरुवनन्तपुर जिल्लायाः वसति गौतमः। सः पठनकार्ये अतीव तत्परः भवति। सः 'कैरलीयम्' इति विद्यालये पठति। तस्य चित्तं अतीव कोमलम् भवति। तस्य परमं मनोबलं, तस्य पिता भवति। गौतमस्य पिता, "नवजीवन्" इति विद्यालयस्य गणिताध्यापकः भवति। गौतमस्य माता गृह कुटुम्बिनी भवति। तस्य 'गौरी' नाम्ना एक भगिनी अपि अस्ति। गौतमस्य कुटुम्बं धनकार्ये समृद्धिः न आसीत्। किन्तु ते तुष्टेन जीवन्ति।

एकदा गौतमः गणित परीक्षायाः फलम् आगतवन्तः। सः परीक्षायाः विजयं प्राप्तुं न शक्यते। तथा तस्य माता तता ~~एकं~~ ~~[illegible]~~ पिता क्रोधेन अवदत्- "भो गौतमः!

कष्टं भवति तस्य कार्यं। त्वं विद्यालयं गत्वा किम् करिष्यसि। लज्जावहं। तव सहोदरी गौरी नु सर्वदा विजयं प्राप्नुवन्ति। एव किम् भविष्यति" इति।

एवं श्रुत्वा गौतमस्य पिता राघवः तस्य जाडव अभवत्। गौतमः अतीव दुःखितः अभवत् अताडयत्। गौतमः अतीव दुःखितः लतायाः वचनानि सः न केवलं दुःखितः परन्तु लज्जितः अपि भवति। तस्मात् परं राघवः श्रुत्वा लज्जितः एवं अवदत् "अलम् रोदनं। गौतमस्य पार्श्वे गत्वा त्वम् अतीव तव मात्रा वचनं न स्मरति। चिन्तस्य न बुद्धिमत्ता अस्ति इति अहम् जानामि। अहम् तस्य साहाय्यं करोमि" इति। अवश्यकता। एतत् श्रुत्वा गौतमः सन्तुष्टः अभवत्। तस्मात् परं, सः सर्वथा पठनकार्यं प्रथम स्थानं विन्दति। राघवः भवति गौतमस्य परमां शक्ति। यदा-कदा गौतमः सहोदरी गौरिम च मिथः

CODE NUMBER - 7

क्रुद्ध भवति। सर्वदा राघवः गौरिम् प्रति कदापि न कथयति। परन्तु गौतमस्य पिता सर्वदा तम् अताडयत्। एकदा गौतमः अपृच्छत् - "भो पिता! त्वम् एवं किम् करिष्यति। सर्वदा त्वम् अहम् अताडयत्। तस्य किम् कारणं" गौरिम् किमपि न करिष्यति। सा सर्वदा इति।
तथा राघवः अवदत् - "गौरी एव भवति। सा भवितुम् अर्हन्ति" क्रोधितः अभवत्। तथा त्वम् शान्तः सर्व शीघ्रं इति। गौतम सद्मनसी भवति। सः एकं स्थापति।
सर्व सन्तुष्टः अभवत्। किन्तु गौतमस्य पिता उपरि कथायाम् अपकर्षते मृत्यु प्राप। तत् समये गौतमः तस्य पठने अपि पठति। तस्य पिता विशमर्मे, अतीव पृष्टः अभवत्। तस्य अपश्यत्। सः जनकार्ये भवति। एतत् समये तस्य भगिनि मनसः अवच्छा: भवति। एतत् विजयं प्राप्नुवन्तः। एतत् दश कक्षायाः महल्लर

विषये गौतमस्य माता अतीव दुष्टः आसीत्। परंतु सा स्व पुत्रस्य कार्ये सर्वदा दुःखितः अभवत्।

पितृ वियोगे, गौतमं अतीव कष्टानि सहन्ति। पठनस्य उद्यमः मध्ये गृहकार्यस्य पालना अपि तस्य अभवत्। एतत् कारणे, सः कदापि विद्यालये निश्चित समये गन्तुं अशक्तः। अध्यापिकाः सर्वदा तस्य परिहासं अकुर्वत्। माता मता गौतम बहुः दुःखितः अभवत्। क्रमेण गौतमः प्रति विश्वासः जटी भवति।

~~तस्य गौतम~~ कतिपय वर्षाणि अतीतानि। अद्य गौतमः दशमी कक्षायाः पठति। गौतमः तत् समये नविशास्त्रं पठनाय तस्य पिता राघवस्य आत्ममित्रः इतीन्द्रस्य पार्श्वे आगच्छत्। इतीद्रः राघवस्य परमं मित्रं भवति

CODE NUMBER - 7

रवीन्द्रस्य स्वभाव राघवस्य एवं भवेत्। एतत् विषये ज्ञातुम् अतीव तुष्टः अभवत्। एकदा गौतमः रवीन्द्रम् प्रति अवदत् - " भो महोदय! अहम् अतीव दुःखितः अभवामि। पितृ वियोगात् परं मम जीवनं अतीव कष्टम् भवति। माता महत्वं विश्वासं न अकरोत्। अहम् किम् करिष्यामि" इति। तथा रवीन्द्रः अवदत् - " त्वम् किम् एवं अचिन्तयत्। तव माता अपि तव भविष्यं प्रति चिन्तयित्वा चकितः अभवत्। परन्तु अहम् तुभ्यम् जानामि। त्वम् उन्नतिम् प्राप्नुवन्ति। एतत् विषये अहम् दृढविश्वासं कुर्वन्ति" इति। एतत् श्रुत्वा गौतमः अतीव सन्तुष्टः भवति। सः कारणेन एवं चिन्तयति इति तस्य पिता अद्यापि अस्ति।

सः कठिन प्रयत्नं अकरोत्। सः सर्वदा स्व पाठानि नूनं पठिष्यति। कक्षायाम् प्रथम स्थानं च विन्दामि।

अद्य मम नाताशपि अतीव तुष्टः भवति।
सर्वं शुभमेव अचलन्।
कतिपय दिनानि अतीतानि। "एस. एस. एल. सी"
परीक्षा आगतवन्तः। प्रथम परीक्षा: भाषा: भवति।
गौतम् सर्वे परीक्षायाः साधु ईत्या अलिखत्।
पुनः गणित परीक्षा अस्ति। गौतमः गणितं
पठितुं आरब्धः। किन्तु तस्य सहोदरी गौरी
"डेंगी" रोगात् आतुपत्रिम भवति। गौतमः
किन्तु तस्मिन् कुटुम्बे किमपि नाथः न अस्ति।
माता पिता च आतुपत्रिम अवाचत्।
तुच्छ धनं अतीव दुःखितः
एवं अवस्था दृष्टुम् गौतमः अत्र आगच्छत्।
अभवत्। अधुना रवीन्द्रः शरीर्यः अभवत्।
रवीन्द्रम् पश्य गौतमः
स: एवं रवीन्द्रम् वदन्ति- " श्री महोदयः। अद्यहम्
किम् करिष्यामि। एवं कुरतस्था अहम् न सहामि।

CODE NUMBER - 7

गणित परीक्षा अपि अस्ति। अहम् एतत्
परिस्थितिषु विजयं प्राप्तुं न शक्यते।
अहम् दुर्बलः अभवत्" इति।
तथा रवीन्द्रः एवं अवदत्- "भो गौतम्! चिन्तस्य
न आवश्यकता। प्रथमः अहम् तव नेत्राणां कीदृशं
भयं दृश्यते तत् अहम् अत्रापि अद्यापि अदृश्यत्।
अहम् दृढ विश्वास करोमि। त्वम् 'एस. एस. एल. सी'
परीक्षायाम् उन्नत विजय प्राप्नुवन्ति। त्वम्
गृहे गत्वा पठनमकरोत्। अहमत्र तिष्ठामि" इति।
स्वीकृत्य वचनानि गौतमस्य मनसि नवीनार्थ प्रकाशीत
अपुश्यत्। गौतमः गृहे गत्वा अहोरात्र कुठ प्रयत्नं
कृत्वा सर्वाणि परीक्षाणि आलिखत्।
एतत् वेलायाम् गौरी आशुपत्रिम् विरामः। सा
शोगानुक्तु अभवत्। तस्य सहाय्यार्थं गौतमः
सर्वत्र गुहम् अतिष्ठयत्।

एकदा माता माम् अवदत् - " भो पुत्र ! "
त्वम् बहिः गत्वा मित्रेण सह क्रीडन्तु।
अहमत्र आश्रमः। त्वम् गत्वा मित्रेण सह
सन्तोषेन तिष्ठत" इति। तथा गौतमः अवदत् -
" भो माता ! अहमत्रैव तिष्ठामि। एतत् प्रथमानुभव
न भवति। अहम् सर्वदा मम सुखं त्यक्त्वा
कुटुम्बस्य पालनमकरोत। एतत् विस्मरति वा?"
इति। एतत् श्रुत्वा माता आश्चर्य चकितः
अभवत्। माता किमपि वक्तुं न शक्यते।
गौतमस्य वचनं श्रुत्वा सा अतीव तुष्टः
अभवत्।
कतिपय दिनानि अतीतानि। एस.एस.एल.सी
फल प्रख्यापनस्य दिनं समागतः। गौतमः अतीव
भयभीतः अभवत्। गौतमः इदम् चक्रव्यूहस्य
पुरतः विजयी भूत्वा आगच्छति वा। अथवा

)

CODE NUMBER-7

अभिमन्यु एव पराजितः अभवत्। गौतमः खीन्द्रस्य समीपं गत्वा अकथयत् " भो महानुभावः। त्वम् कदापि माम् पिता अभाव न अनुभवति। त्वम् मह्यम् भगवन्तं पूर्ण पितृ तुल्यः अनुभवति। त्वम् मह्यम् भगवन्तं पूर्ण पितृ तुल्यः अभवत्। अहम् चञ्चलः भवति। माम् अनुग्रहं कुर्वन्तु" इति।

तथा रवीन्द्रः अवदत्- "भो पुत्र। चिन्तस्य न आवश्यकता। तव पिता राघवस्य आत्मा त्वम् प्रति रविदा तुष्टः भवति। एवं बालम् अहम् कदापि न अपश्यत्। त्वम् गन्तुम् मधुरं अनेनं" इति।

"एम्.एस्.एस्. सी" परीक्षा फलस्य प्रस्थापनं अभवत्। गौतमः उन्नत विजयं प्राप्नुवन्तः। एतत् विषये गौतमः, स्व कुटुम्बेन सह तुष्टः। गौतमः एवं अनुभवं पूर्ण कदापि न अनुभवन्ति। सः शीघ्रम् राघवम् गत्वा तम् अप्रणामयत्। गौतमः

अवदत्- "भो! अद्य अहम् विजयी भवामि। एतत् कार्यस्य मुख्यकारणं त्वम् भवसि। सर्वे मम अविश्वासं अकरोत्। एतत् समये त्वम् मम एकाश्रय भवसि। मम आत्मविश्वासस्य परमं कारणं त्वमेव भवति। अहम् त्वाम् किम् प्रयच्छतु" इति।

तथा रवीन्द्रः अवदत्- "इदमेव मम गुरुदक्षिणा। त्वम् पालनमकरोसि। तस्मात् अद्य मम विश्वासस्य श्रेयस्करम् किम् भवति? विजयी भव" इति।

एतत् श्रुत्वा गौतमः रवीन्द्रम् दृढेन आलिङ्गयत्। पुनः ते सर्वत्र सुखेन जीवन्ति।

गौतमः एकं उत्तमं उदाहरणं भवति। सः अतीव कष्टताम् सहीत्वा विजयं प्राप्नोति। एतस्य मुख्यकारणं रवीन्द्रः अभवत्। रवीन्द्रः गौतमस्य दृढ विश्वासं अकरोत्। गौतमः तस्य पालनमपि अकरोत्।

CODE NUMBER-7

प्रथम सर्वे तस्य अनुकरणं कुर्वन्तु। दृढ विश्वासं कदापि न पराजयति। निष्कलङ्क विश्वासं भवति सर्वस्य आधारं। अस्माकं समूहे विद्यमाना प्रश्नाना। मुख्य कारणं भवति विश्वासस्य विभ्रमः। एतत् भवति राज्यानां, सहोदरानां, मित्राणां च मिथः युद्धस्य कारणं। अतः विश्वासस्य मूल्यता कदापि न विस्मरतु। सर्वे शुभं संभाव्य इति इच्छामि। 'लोका समस्ता सुखिनोऽभवन्तु'

जयतु भारतं। जयतु संस्कृतं।

धन्यवादः।